

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ^η 30 ΜΑΐΟΥ 1963

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
78

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

4304. Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας συμφωνίας, περὶ τακτικῶν ἐμπορικῶν ἀεροπορικῶν μεταφορῶν.	1
4305. Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀμοσπονδιακῆς Δημοικρατίας τῆς Γερμανίας Συμβάσεως περὶ ἀμοιβαίας ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτελέσεως δικαστικῶν ἀποφάσεων κλπ.	2
4306. Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπὸ ἀριθμ. 693 ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1950 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀφορώσης εἰς τὸν τρόπον μεταβιβάσεως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τῷν ἐν Δωδεκανήσῳ ἀκινήτων Ἰταλῶν ὑπηρέσιον.	3

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4304

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας συμφωνίας, περὶ τακτικῶν ἐμπορικῶν ἀεροπορικῶν μεταφορῶν.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι δύοφωνας μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

*Αρθρον μόνον.

Κυροῦνται καὶ ἔχουν πλήρη Νόμου ἰσχὺν ἡ ὑπογραφεῖσα ἐν Βιέννῃ, τῇ 15ῃ Ἰανουαρίου 1962, μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας συμφωνία, περὶ τακτικῶν ἐμπορικῶν ἀεροπορικῶν μεταφορῶν, τὸ παρακολουθοῦσαν αὐτὴν παράτημα, ώς καὶ αἱ ἀνταλλαγεῖσαι σχετικαὶ ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ 11.11.1961 ἐπιστολαί, τὰ κείμενα τῶν ὅποιων ἔπονται ἐν Ἀγγλικῷ πρωτότυπῳ καὶ Ἐλληνικῇ μεταφράσει.

Ο παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν στήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

· · · Έν Αθήναις τῇ 15 Μαΐου 1963.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΞΙΤΣΑΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Σ. Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
Δ. ΒΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

· · · Έν Αθήναις τῇ 22 Μαΐου 1963.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

A G R E E M E N T

Between the Royal Hellenic Government and the Austrian Federal Government on commercial scheduled air transport

The Royal Hellenic Government and the Austrian Federal Government, hereinafter called in the present Agreement the Contracting Parties, both having ratified the Convention on International Civil Aviation opened for signature at Chicago, on the 7th day of December 1944, hereinafter referred to in the present Agreement as the «Convention» and desiring to make arrangements for commercial scheduled air transport between their respective territories and beyond, have agreed on the following :

Article 1.

Definitions

1. For the purpose of the present Agreement and the Annex thereto the following terms have the following meaning, unless otherwise stated in the text :

(a) «Aeronautical Authorities» means in the case of the Royal Hellenic Government the Civil Aviation Administration of the Ministry of Communications and Public Works and in the case of the Austrian Federal Government the Federal Ministry of Communications and of Electric Power Development or in both cases any other authority empowered to perform the functions presently exercised by the said Authorities.

(b) «Designated airline» means the airline that one of the Contracting Parties shall have designated in writing to the other Contracting Party in accordance with Article 3 of this Agreement as the airline which is to operate the international air services on the routes specified in the Annex to the present Agreement.

2. «Territory», «air services», «international air services» and «stop for non-traffic purposes» shall have, in the application of the present Agreement the meaning specified in Articles 2 and 96 of the Convention.

Article 2.

Traffic Rights

1. Each Contracting Party grants to the other Contracting Party the rights specified in the present Agreement for the purpose of establishing scheduled international air services on the routes specified in the Annex to this Agreement.

Such services and routes are hereinafter called «the agreed services» and «the specified routes» respectively.

The airline designated by each Contracting Party shall enjoy while operating an agreed service on a specified route, the following rights :

(a) to fly, without landing, over the territory of the other Contracting Party;

(b) to make stops in the said territory for non-traffic purposes;

(c) to make stops in the said territory at the points specified for that route in the Annex to the present Agreement for the purpose of putting down and taking on international traffic in passengers, cargo and mail.

2. Nothing in paragraph (1) of this Article shall be deemed to confer on the airline of one Contracting Party the privilege of taking up, in the territory of the other Contracting Party, passengers, cargo or mail carried for remuneration or hire and destined for another point in the territory of the other Contracting Party.

Article 3.

Necessary Authorizations

1. Each Contracting Party shall have the right to designate in writing to the other Contracting Party one airline for the purpose of operating the agreed services on the specified routes.

2. On receipt of such designation, the other Contracting Party shall, subject to the provisions of paragraphs (4) and (5) of this Article, without delay, grant to the designated airline the appropriate operating authorization.

3. Each Contracting Party shall have the right, by written notification to the other Contracting Party, to withdraw the designation of an airline and to designate another airline.

4. The Aeronautical Authorities of one Contracting Party may require the airline designated by the other Contracting Party to satisfy them that it is qualified to fulfill the conditions prescribed under the laws and regulations normally and reasonably applied to the operation of international air services by such authorities in conformity with the provisions of the Convention.

5. Each Contracting Party shall have the right to refuse to grant the operating authorization referred to in paragraph (2) of this Article, or to impose such conditions as it may deem necessary on the exercise by a designated airline of the rights specified in Article 2, in any case where the said Contracting Party is not satisfied that substantial ownership and effective control of that airline are vested in the Contracting Party designating the airline or in its nationals.

6. When an airline has been so designated and authorized, it may begin at any time to operate the agreed services, provided that a tariff established in accordance with the provisions of Article (9) of the present Agreement is in force in respect of that service.

Article 4.

Capacity Regulations

1. There shall be fair and equal opportunity for the designated airline of each Contracting Party to operate on any route specified in the Annex to the present Agreement.

1. In the operation of international air services on the routes specified in the Annex to the present Agreement, the designated airline of one Contracting Party shall take into account the interests of the designated airline of the other Contracting Party so as not to affect unduly the air services which the latter airline provides on the same routes or parts of them.

3. The capacity offered by the designated airlines shall be adapted to the traffic requirements on the routes specified.

The designated airline of each Contracting Party shall have as its primary objective to provide adequate capacity permitting, to cover at a reasonable load factor the current or reasonably expected traffic requirements for the carriage of passengers, cargo and mail between the territory of the Contracting Party designating the airline and the country of ultimate destination of the traffic.

The right of carrying passengers, cargo and mail taken up or set down in third countries shall be exercised in accordance with the general principle that capacity shall be related to :

(a) the traffic requirements to and from the territory of the Contracting Party designating the airline;

(b) the traffic requirements existing in the areas through which the airline passes, taking into account local and regional services;

(c) the requirements of an economical operation of through services.

Article 5.

Approval of Schedules and types of aircraft

The designated airline of each Contracting Party shall communicate for approval to the Aeronautical Authorities of the other Contracting Party not later

than thirty days prior to the inauguration of services on the routes specified in the Annex to the present Agreement, the flight schedules and the types of aircraft to be used. This shall likewise apply to later changes.

Article 6.

Revocation and Suspension

1. Each Contracting Party shall have the right to revoke an operating authorization or to suspend the exercise of the rights specified in Article 2 of the present Agreement by the airline designated by the other Contracting Party, or to impose such conditions as it may deem necessary on the exercise of these rights:

(a) in any case where it is not satisfied that substantial ownership and effective control of that airline are vested in the Contracting Party designating the airline or in nationals of such Contracting Party, or

(b) in the case of failure by that airline to comply with the laws or regulations of the Contracting Party granting these rights, or

(c) in case the airline otherwise fails to operate in accordance with the conditions prescribed under the present Agreement.

2. Unless immediate revocation, suspension or imposition of the conditions mentioned in paragraph (1) of this Article is essential to prevent further infringements of laws or regulations, such right shall be exercised only after consultation with the other Contracting Party.

Article 7.

Exemption from customs and other duties

1. Aircraft operated on international services by the designated airline of either Contracting Party, as well as their regular equipment, supplies of fuels and lubricants and the aircraft stores including food, beverages and tobacco on board such aircraft shall be exempt from all customs duties, inspection fees and other duties or taxes on arriving in the territory of the other Contracting Party, provided such equipment and supplies shall remain on board the aircraft up to such time as they are re-exported.

2. There shall also be exempt from the same duties and taxes with the exception of charges corresponding to the service performed:

(a) aircraft stores taken on board in the territory of either Contracting Party, within limits fixed by the Authorities of said Contracting Party, and for use on board aircraft engaged on a specified route of the other Contracting Party;

(b) spare parts entered into the territory of either Contracting Party for the maintenance or repair of aircraft used on a specified route by the designated airline of the other Contracting Party;

(c) fuel and lubricants destined to supply aircraft operated on a specified route by the designated airline of the other Contracting Party, even when these supplies are to be used on the part of the journey performed over the territory of the Contracting Party in which they are taken on board.

Materials referred to in sub-paragraphs (a), (b) and (c) above may be required to be kept under customs supervision or control.

3. The regular airborne equipment, as well as the materials and supplies retained on board the aircraft of either Contracting Party may be unloaded in the territory of the other Contracting Party only with the approval of the customs authorities of such territory. In such case, they may be placed under the supervision of said authorities up to such time as they

are re-exported or otherwise disposed of in accordance with customs regulations.

Article 8.

Direct Transit traffic

Passengers in transit across the territory of either Contracting Party shall be subject to no more than a very simplified control. Baggage and cargo in direct transit shall be exempt from customs duties and other similar taxes.

Article 9.

Transport tariffs

1. The tariffs to be charged by the airline of one Contracting Party for carriage to or from the territory of the other Contracting Party shall be established at reasonable levels due regard being paid to all relevant factors including cost of operation, reasonable profit and the tariffs of other airlines on the same routes.

2. The tariffs referred to in paragraph (1) of this Article shall, if possible, be agreed by the designated airlines concerned of both Contracting Parties, in consultation with other airlines operating over the whole or part of the route, and such agreement shall, where possible, be reached through the rate-fixing machinery of the International Air Transport Association.

3. The tariffs so agreed shall be submitted for approval to the Aeronautical Authorities of the Contracting Parties at least thirty days before the proposed date of their introduction; in special cases, this time limit may be reduced, subject to the agreement of the said authorities.

4. Subject to the provisions of paragraph (3) of this Article, no tariff shall come into force if the Aeronautical Authorities of either Contracting Party have not approved it.

5. The tariffs established in accordance with the provisions of this Article shall remain in force until new tariffs have been established in accordance with the provisions of this Article.

6. If the designated airlines cannot agree on any of these tariffs, or if for some other reason a tariff cannot be fixed in accordance with the provisions of paragraph (2) of this Article, or if during the first fifteen days of the thirty days period referred to in paragraph (3) of this Article one Contracting Party gives the other Contracting Party notice of its dissatisfaction with any tariff agreed in accordance with the provisions of paragraph (2) of this Article, the Aeronautical Authorities of the Contracting Parties shall try to determine the tariff by agreement between themselves.

7. If the Aeronautical Authorities cannot agree on the approval of any tariff submitted to them under paragraph (3) of this Article and on the determination of any tariff under paragraph (6), the dispute shall be settled in accordance with the provisions of Article 15 of the present Agreement.

Article 10.

Airport and similar charges

The charges imposed by either Contracting Party for the use of airports and other aviation facilities by the aircraft of the designated airline of the other Contracting Party shall not be higher than those paid by its national aircraft operating international services.

Article 11.

Statistics

The Aeronautical Authorities of one Contracting Party shall furnish the Aeronautical Authorities of the other Contracting Party, at their request, with

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Μεταξύ της 'Ελληνικής Βασιλικής Κυβέρνησεως και της Αύστριας 'Ομοσπονδιακής Κυβέρνησεως περὶ Τακτικῶν Εμπορικῶν Αεροπορικῶν Μεταφορῶν.

'Η Ελληνική Βασιλική Κυβέρνησης καὶ ἡ Αύστριακὴ 'Ομοσπονδιακὴ Κυβέρνησης, ἐφεξῆς καλούμεναι ἐν τῇ παρούσῃ μυστικούτα Συμβαλλόμενα Μέρη, ἔχουσι τὸ επικυρώσει ἀμφότεραι τὴν ἀνοιχθεῖσαν πρὸς ὑπογραφὴν ἐν Σικάγῳ τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1944 Σύμβασιν περὶ Διεθνῆς Πολιτικῆς 'Αεροπορίας, ἐφεξῆς καλούμενην ἐν τῇ παρούσῃ Συμφωνίᾳ «Σύμβασις» καὶ ἐν τῇ ἐπιμυσίᾳ των ὅπως ρυθμίσουν τὰς μεταξύ καὶ πέραν τῶν ἀντιστοίχων ἐδαφῶν των τακτικᾶς ἐμπορικᾶς ἀεροπορικᾶς μεταφορᾶς, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν κατατάσι.

*Αρθρον 1.

Ορισμοί.

1. Ἐν τῷ πνεύματι τῆς παρούσης Συμφωνίας καὶ τοῦ Παραρτήματος αὐτῆς, οἱ κατατάσι δροὶ ἔχουσι τὴν ἐξῆς ἔννοιαν, ἐκτὸς ἐὰν διὰ τοῦ κειμένου ἀλλως δρίζεται:

α) «Αεροπορικαὶ Ἀρχαὶ» σημαίνει, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν Ἐλληνικὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν, τὴν Ὑπηρεσίαν Πολιτικῆς 'Αεροπορίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων 'Εργων, καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν Αύστριακὴν 'Ομοσπονδιακὴν Κυβέρνησιν τὸ 'Ομοσπονδιακὸν Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν καὶ ἀναπτυξεως Ἡλεκτρισμοῦ, ἢ εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις πᾶσαν ἐτέραν ὑπηρεσίαν ἐξουσιοδοτημένην ὅπως ἀσκῇ τὰς νῦν ἀσκούμενας ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω 'Αρχῶν ἀρμοδιότητας.

β) «Ορισμέναια ἐπιχειρησίαι» σημαίνει τὴν ἀεροπορικὴν ἐπιχείρησιν, ἥν ἐν τῶν Συμβαλλόμενών Μερῶν ὑπέδειξεν ἐγγράφως πρὸς τὸ ἔτερον Συμβαλλόμενον Μέρος, συμφώνως τῷ ἄρματι 3 τῆς παρούσης Συμφωνίας, ὡς τὴν ἐπιχειρησίαις θῆται ἐὰν τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν διεθνῶν ἀεροπορικῶν γραμμῶν ἐπὶ τῶν διαδρομῶν τῶν καθοριζομένων ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς παρούσης Συμφωνίας.

2. «Ἐθαφροσ», «ἀσφοτορικαὶ γραμμαί», «αἰσθητικαὶ γραμμαί» καὶ «τατάμευσις δι' οὐχὶ ἐμπορικοὺς σκοπούς» θὰ ἔχουν, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς παρούσης Συμφωνίας, τὴν ἐν ἄρματι 2 καὶ 9η τῆς Συμβάσεως καθορισθεῖσαν ἔννοιαν.

*Αρθρον 2.

Ἐμπορικὰ δικαιώματα.

1. Ἐκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος χορηγεῖ εἰς τὸ ἔτερον Συμβαλλόμενον Μέρος τὰ καθοριζόμενα ἐν τῇ παρούσῃ Συμφωνίᾳ δικαιώματα, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐγκαταστάσεως τακτικῶν διεθνῶν ἀεροπορικῶν γραμμῶν ἐπὶ τῶν καθορισθεῖσῶν ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς παρούσης Συμφωνίας διαδρομῶν.

Αἱ γραμμαὶ καὶ διαδρομαὶ αὗται θὰ καλοῦνται ἐφεξῆς «αἱ συμφωνημέναι γραμμαί» καὶ «αἱ καθορισθεῖσαι διαδρομαὶ» ἀντιστοίχως.

'Η ὁρισμένα θὰ ἔκαστου Συμβαλλόμενου Μέρους ἀεροπορικὴν ἐπιχειρησίαν, κατὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν συμφωνημένης γραμμῆς ἐπὶ καθορισθεῖσης διαδρομῆς, θὰ ἀπολαμβάνῃ τῶν κατατάσι δικαιωμάτων:

α) Ἐκτελέσεως πτήσεων, ἀνευ προσγειώσεως, ὑπερθεν τοῦ ἐδάφους τοῦ ἔτερου Συμβαλλόμενου Μέρους.

β) Σταθμεύσεως ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἐδάφους δι' οὐχὶ ἐμπορικούς σκοπούς.

γ) Σταθμεύσεως ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἐδάφους εἰς τὰ διὰ τὴν διαδρομὴν ταύτην καθορισθεῖσα σημεῖα ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς παρούσης Συμφωνίας πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποβιβάσεως ἢ ἐπιβιβάσεως διεθνοῦς κινήσεως εἰς ἐπιβάτας, φορτίον καὶ ταχυδρομεῖον.

2. Οὐδὲν τῶν ἐν τῇ παρ. (1) τοῦ παρόντος ἄρματος, σημείων θὰ θεωρηθῇ ὡς παρέχον εἰς τὴν ἀεροπορικὴν 'Εταιρείαν τοῦ ἐνδέσ Συμβαλλόμενου Μέρους τὸ προνόμιον ἐπιβιβάσεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἔτερου Συμβαλλόμενου Μέρους, ἐπιβιβών, φορτίον ἢ ταχυδρομεῖον μεταφερομένων ἐπ' ἀμοιβῇ ἢ μισθώσει καὶ προοριζομένων δι' ἔτερον σημεῖον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἔτερου Συμβαλλόμενου Μέρους.

*Αρθρον 3.

Ἄδειαι ἐκμεταλλεύσεως.

1. Ἐκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ὑποδείξῃ ἐγγράφως πρὸς τὸ ἔτερον Συμβαλλόμενον Μέρος μίσην ἀεροπορικὴν ἐπιχειρησίαν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν συμφωνημένων γραμμῶν ἐπὶ τῶν καθορισθεῖσῶν διαδρομῶν.

2. 'Υπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων τῶν παραγρ. 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἄρματος, τὸ ἔτερον Συμβαλλόμενον Μέρος, θέλει: χορηγήσει, ἀνευ καθοριστήσεως, ἀματῇ λήψει τοῦ ὡς ἀνω διορισμοῦ εἰς τὴν διατίθεσιν ἀεροπορικὴν ἐπιχειρησίαν τὴν κεκανονισμένην ἀδειαν ἐκμεταλλεύσεως.

3. 'Εκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα, δι' ἐγγράφου ἀνακοινώσεως πρὸς τὸ ἔτερον Συμβαλλόμενον Μέρος, νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν διορισμὸν μᾶς ἀεροπορικῶν γραμμῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως.

4. Αἱ 'Αεροπορικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ ἐνδέσ Συμβαλλόμενου Μέρους δύνανται γὰρ ἀπαιτήσουν παρὰ τῆς διοισθεῖσης ὑπὸ τοῦ ἔτερου Συμβαλλόμενου Μέρους ἀεροπορικὴν ἐπιχειρήσεως ὅπως παράσχῃ ἵκανοποιητικὰ στοιχεῖα περὶ τῆς ἵκανοτητος αὐτῆς πρὸς ἐπιλήφωσιν τῶν δρων τῶν ὑποστροφευμένων ἐκ τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν οἵτινες συνήθωσαν καὶ λογικῶς τίθενται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει διεθνῶν ἀεροπορικῶν γραμμῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως.

5. 'Εκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηται τὴν χορηγήσην τῆς ἀναφερομένης ἐν παραγρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρματος ἀδειαν ἐκμεταλλεύσεως ἢ νὰ ἐπιβάλῃ τοὺς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀναγκαίου δρους ἐπὶ τῆς ἐνασκήσεως ὑπὸ τῆς διοισθεῖσης ἀεροπορικῆς ἐπιχειρήσεως τῶν καθορισθεῖσῶν τῶν ἀρνητῶν ἐν λόγῳ Συμβαλλόμενον Μέρος δὲν ἔχει πεισθῆσθαι ἡ οὐσιαστικὴ κυριότης καὶ ὁ πραγματικὸς ἐλεγχος τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ ὑποδεικνύοντος ταύτην Συμβαλλόμενου Μέρους η ὑπηρούων αὐτοῦ.

6. 'Εφ' ὅσον ἀεροπορικὴν ἐπιχειρησίας διοισθῇ ποιεῖσθαι διαδρομὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω, αὕτη δύναται νὰ κάμη ἔναρξιν ἐκμεταλλεύσεως τῶν συμφωνημένων γραμμῶν ὅποτεδήποτε; ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν δι' θεται τὸν ἰσχύ διὰ τὴν γραμμὴν ταύτην τιμολόγιον καθορισθεῖσαν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρματος 9 τῆς παρούσης Συμφωνίας.

*Αρθρον 4.

Κανονισμοὶ Χωρητικότητος.

1. 'Η διοισθεῖσα ἐπιχειρησία ἐκάστου Συμβαλλόμενου Μέρους θὰ ἀπολαμβάνῃ τὸν καθορισθεῖσαν δικαίωμα την ἐκμεταλλεύσεως πάσης διαδρομῆς καθορισθεῖσης ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς παρούσης Συμφωνίας.

2. Κατὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν διεθνῶν ἀεροπορικῶν γραμμῶν ἐπὶ τῶν καθορισθεῖσῶν, ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς παρούσης Συμφωνίας, διαδρομῶν, ἡ διοισθεῖσα ἐπιχειρησίας τοῦ ἐνδέσ Συμβαλλόμενου Μέρους θὰ λαμβάνῃ ὑπὸ δύναται τὸν συμφέροντα τῆς διοισθεῖσης ἀεροπορικῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἔτερου Συμβαλλόμενου Μέρους, ἵνα μὴ ἐπηρεάσῃ τὸν διαδρομῆς καθορισθεῖσαν δικαίωμα την ἀεροπορικαὶ γραμμαὶ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσις ἀσκεῖται ὑπὸ τῆς τελευταίας ταύτης ἐπὶ τῶν αὐτῶν διαδρομῶν η μέρους τούτων.

3. 'Η προσφερομένη χωρητικότητης ὑπὸ τῶν διοισθεῖσῶν ἀεροπορικῶν ἐπιχειρήσεων, θὰ προσχρημάται πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς κινήσεως ἐπὶ τῶν καθορισθεῖσῶν διαδρομῶν.

'Η διοισθεῖσα ἐπιχειρησίας ἐκάστου Συμβαλλόμενου Μέρους θὰ ἔχῃ ως κύριον σκοπόν την προσφοράν τῆς δεούσης χωρητικότητος ἐπιτρεπούσης τὴν καλύψιν εἰς λογικὸν συντελεστὴν φορτώσεως τὰς ὑφισταμένας η λογικῶς προβλεπομένας ἀπαιτήσεις κινήσεως, πρὸς μεταφορὰν ἐπιβατῶν, φορτίον καὶ ταχυδρομεῖον μεταξὺ τοῦ ἐδάφους τοῦ Συμβαλλόμενου Μέρους τοῦ δρίσαντος τὴν ἐπιχειρησίαν καὶ τῆς χώρας τελικοῦ προορισμοῦ τῆς κινήσεως.

Τὸ δικαίωμα μεταφορᾶς ἐπιβατῶν, φορτίον καὶ ταχυδρομεῖον παραληφθέντων ἐκ τοῦ προοριζομένων διὰ τρίτας χώρας θὰ ἔνασκηται συμφώνως πρὸς τὴν γενικὴν ἀρχήν, δι' η χωρητικότης δέον τὰ προσαρμόζηται:

α) Πρὸς τὴν ζήτησιν τῆς κινήσεως πρὸς καὶ ἐκ τοῦ ἐδά-

Π ΑΡ Α Ρ Τ Η Μ Α

A'. Ή όπο της Ελληνικής Βασιλικής Κυβερνήσεως όρισμένα αεροπορική έπιχείρησις θὰ ἔχῃ τὸ δικαιώμα νὰ ἐκμεταλλεύεται αεροπορικάς γραμμάς πρὸς ἀμφοτέρας τὰς κατευθύνσεις ἐπὶ τῶν κατωτέρω καθοριζομένων διαδρομῶν:

- 1) Σημεῖα ἐν Ἑλλάδι—μέσω ἐνὸς ή δύο, κατὰ βούλησιν, ἐνδιαμέσων σημείων, πρὸς Βιέννην ή καὶ Σόλτσμπουργ.
- 2) Σημεῖα ἐν Ἑλλάδι—μέσω ἐνὸς ή δύο, κατὰ βούλησιν, ἐνδιαμέσων σημείων, πρὸς Βιέννην καὶ πέραν.

B'. Ή όπο της Αὐστριακῆς Όμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως όρισμένα αεροπορική έπιχείρησις θὰ ἔχῃ τὸ δικαιώμα νὰ ἐκμεταλλεύεται αεροπορικάς γραμμάς πρὸς ἀμφοτέρας τὰς κατευθύνσεις ἐπὶ τῶν κατωτέρω καθοριζομένων διαδρομῶν:

- 1) Σημεῖα ἐν Αὐστρίᾳ—μέσω ἐνὸς ή δύο, κατὰ βούλησιν, ἐνδιαμέσων σημείων, πρὸς Ἀθήνας ή καὶ Θεσαλονίκην.
- 2) Σημεῖα ἐν Αὐστρίᾳ—μέσω ἐνὸς ή δύο, κατὰ βούλησιν, ἐνδιαμέσων σημείων, πρὸς Ἀθήνας καὶ πέραν.

Τὰ ἐνδιάμεσα σημεῖα καὶ τὰ πέραν σημεῖα θέλουσι καθορισθῆ εἰς μεταγενέστερον χρόνον, κοινῇ συμφωνίᾳ τῶν Αεροπορικῶν Ἀρχῶν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

The Chairman of the
Greek Delegation

Athens, November 11, 1961

Mr Chairman,

With reference to the negotiations that led to the initialling, under even date on an air traffic agreement between Greece and Austria, I beg to request you to kindly confirm to me our understanding on the following points :

1. Operation by Austrian Airlines of the services between Vienna and points in Greece in both directions, as specified in the Annex to the Agreement shall include, for the time being, only one intermediate point, namely Sofia.

2. Austrian Airlines shall be entitled to operate services, under the conditions specified in the Agreement, beyond Athens to Damascus and Baghdad.

3. The transport of passengers, mail and cargo carried by Austrian Airlines and proceeding to points beyond Athens not flown into by the said airline but served by «Olympic Airways S.A.» shall be handed over to the Greek airline provided that the latter does offer suitable connections to the points of destination of said passengers, cargo and mail, without unreasonable delay.

Please accept, Mr Chairman, the assurances of my highest consideration.

A. T. SGOURDEOS

Chairman of the Greek Delegation

His Excellency,
Mr. Hermann GOHN
Chairman of the Austrian
Delegation
E N V I L L E

The Chairman of the
Austrian Delegation

Athens, November 11, 1961

Mr Chairman,

I have the honour to acknowledge receipt of your letter, dated November 11, 1961, and worded as follows :

«With reference to the negotiations that led to the initialling, under even date on an air traffic agreement between Greece and Austria, I beg to request you to kindly confirm to me our understanding on the following points :

1. Operation by Austrian Airlines of the services between Vienna and points in Greece in both directions, as specified in the Annex to the Agreement shall include, for the time being, only one intermediate point, namely Sofia.

2. Austrian Airlines shall be entitled to operate services, under the conditions specified in the Agreement, beyond Athens to Damascus and Baghdad.

3. The transport of passengers, mail and cargo carried by Austrian Airlines and proceeding to points beyond Athens not flown into by the said airline but served by «Olympic Airways S.A.» shall be handed over to the Greek airline provided that the latter does offer suitable connections to the points of destination of said passengers, cargo and mail, without unreasonable delay.

I have the honour to confirm to you that I agree with the contents of your letter.

Please accept, Mr Chairman, the assurances of my highest consideration.

His Excellency
Mr A. T. SGOURDEOS
Chairman of the
Greek delegation

HERMANN GOHN
Chairman of the Austrian
Delegation

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ**

Κύριε Πρόεδρε,

'Αναφερόμενος εἰς τὰς διαπραγματεύσεις αἵτινες ὡδήγησαν εἰς τὴν μονογράφησιν σήμερον 'Αεροπορικῆς Συμφωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας, παρακαλῶ ὅπως μοὶ ἐπιβεβαιώσῃτε τὰ σχετικῶς γενόμενα ἀπόδεκτά ἐπὶ τῶν κατωτέρω:

1. 'Η ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς 'Αεροπορικῆς 'Ἐπιχειρήσεως ἔκμετάλλευσις γραμμῶν μεταξὺ Βιέννης καὶ σημείων ἐν Ἑλλάδι, κατ' ἀμφοτέρας τὰς κατευθύνσεις, κατὰ τὰ καθοριζόμενα ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς Συμφωνίας, θὰ ἀσκήσαι, ἐπὶ τοῦ παρόντος, μόνον μέσῳ ἐνὸς ἐνδιαμέσου σημείου καὶ δὴ τῆς Σόφιας.

2. 'Η Αὐστριακὴ 'Αεροπορικὴ 'Ἐπιχειρήσις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἔκμεταλλεύηται γραμμάς, συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῇ Συμφωνίᾳ σχετικὰς προϋποθέσεις, πέραν 'Αθηνῶν πρὸς Δαμασκὸν καὶ Βαγδάτην.

3. 'Η μεταφορὰ ἔπιβατῶν, ταχυδρομείου καὶ φορτίου, μεταφορικῶν ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς 'Αεροπορικῆς 'Ἐπιχειρήσεως καὶ κατευθυνομένη πρὸς σημεῖα πέραν τῶν 'Αθηνῶν μὴ ἔξυπηρτεομένα ὑπὸ τῆς μητροθέσις 'Ἐπιχειρήσεως ἀλλὰ ἔξυπηρτεομένων ὑπὸ τῆς «Ολυμπιακῆς 'Αεροπορίας Α. Ε.» θὰ ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν 'Αεροπορικὴν 'Ἐπιχειρήσιν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν δτι αὕτη παρέχει κατάλληλον ἀνταπόκρισιν πρὸς τὰ σημεῖα προορισμού τῶν μητροθέτων ἐπιβατῶν, φορτίου καὶ ταχυδρομείου, ἀνευ ὀδικοιολογήτου καθυστερήσεως.

Παρακαλῶ δεχμῆτε, Κύριε Πρόεδρε, τὴν διαβέβαιωσιν τῆς ὑψηλῆς μου ἐκτιμήσεως.

'Ἐν 'Αθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1961

A. T. ΣΓΟΥΡΔΑΙΟΣ

Πρόεδρος

'Ελληνικῆς 'Αντιπροσωπείας

Πρὸς τὴν A. E.

x. HERMANN GOHN

Πρόεδρον Αὐστριακῆς 'Αντιπροσωπείας

'Ἐν ταῦθα

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ**

Κύριε Πρόεδρε,

'Έχω τὴν τιμὴν νὰ γιωρίσω ληψὶν τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεων τοῦ Βασιλείου τῆς Ελλάδος καὶ τῆς Ομοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας Σύμβασις ἀπερι ἀμοιβαίς ἀλιγνωρίσεως καὶ ἐκτελέσεως Δικαστικῶν ἀποφάσεων, Συμβιβασμῶν καὶ Δημοσίων ἐγγράφων ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων», ής τὸ κείμενον ἐπετεῖται εἰς Ἑλληνικὸν καὶ Γερμανικὸν Πρωτότυπον.

2. "Απεσταὶ οἱ δικτάξεις τῆς ως ἀνω Συμβάσεως κτῶνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἴσχυν δικτάξεων Νόμου.

"Ο παρὸν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ως νόμος τοῦ Κράτους.

'Ἐν 'Αθήναις τῇ 15 Μαΐου 1963.

ΠΑΥΛΟΣ

B.

οι υπουργοι

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

E. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

K. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

'Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

2. 'Η Αὐστριακὴ 'Αεροπορικὴ 'Ἐπιχειρήσις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἔκμεταλλεύηται γραμμάς, συμφώνως πρὸς τὰς ἐν

τῇ Συμφωνίᾳ σχετικὰς προϋποθέσεις, πέραν 'Αθηνῶν πρὸς Δαμασκὸν καὶ Βαγδάτην.

3. 'Η μεταφορὰ ἔπιβατῶν, ταχυδρομείου καὶ φορτίου, μεταφορικῶν ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς 'Αεροπορικῆς 'Ἐπιχειρήσεως καὶ κατευθυνομένη πρὸς σημεῖα πέραν τῶν 'Αθηνῶν μὴ ἔξυπηρτεομένα ὑπὸ τῆς μητροθέσις 'Ἐπιχειρήσεως ἀλλὰ ἔξυπηρτεομένων ὑπὸ τῆς «Ολυμπιακῆς 'Αεροπορίας Α. Ε.» θὰ ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν 'Αεροπορικὴν 'Ἐπιχειρήσιν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν δτι αὕτη παρέχει κατάλληλον ἀνταπόκρισιν πρὸς τὰ σημεῖα προορισμού τῶν μητροθέτων ἐπιβατῶν, φορτίου καὶ ταχυδρομείου, ἀνευ ὀδικοιολογήτου καθυστερήσεως».

"Έχω τὴν τιμὴν νὰ ἐπιβεβαιώσω δτι συμφωνῶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀνω ὑμετέρᾳ ἔπιστολῃ διαλαμβανομένων.

Παρακαλῶ δεχμῆτε, Κύριε Πρόεδρε, τὴν διαβέβαιωσιν τῆς ὑψηλῆς μου ἐκτιμήσεως.

'Ἐν 'Αθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1961

HERMANN GOHN

Πρόεδρος

Αὐστριακῆς 'Αντιπροσωπείας

Πρὸς τὴν A. E.

x. A. T. ΣΓΟΥΡΔΑΙΟΝ

Πρόεδρον 'Ελληνικῆς 'Αντιπροσωπείας

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4305

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ομοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας Σύμβασεως περὶ ἀμοιβαίς ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτελέσεως δικαιοτιῶν ἀποφάσεων αλλ.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισμένοι διμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

"Αρδρον μόνον.

1. Κυροῦται ἡ ἐν 'Αθήναις τὴν 4ην Νοεμβρίου 1961 ὑπὸ γραφεῖσα μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τοῦ Βασιλείου τῆς Ελλάδος καὶ τῆς Ομοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας Σύμβασις ἀπερι ἀμοιβαίς ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτελέσεως Δικαστικῶν ἀποφάσεων, Συμβιβασμῶν καὶ Δημοσίων ἐγγράφων ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων», ής τὸ κείμενον ἐπετεῖται εἰς Ἑλληνικὸν καὶ Γερμανικὸν Πρωτότυπον.

2. "Απεσταὶ οἱ δικτάξεις τῆς ως ἀνω Συμβάσεως κτῶνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἴσχυν δικτάξεων Νόμου.

"Ο παρὸν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ως νόμος τοῦ Κράτους.

'Ἐν 'Αθήναις τῇ 15 Μαΐου 1963.

ΠΑΥΛΟΣ

B.

οι υπουργοι

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

E. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

K. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

'Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

'Ἐν 'Αθήναις τῇ 22 Μαΐου 1963.

ο επι της δικαιοσυνης υπουργος

K. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας περὶ τῆς ἀμοιβαίας ἀναγνωρίσεως και ἐκτελέσεως δικαστικῶν ἀποφάσεων, συμβιβασμῶν και δημοσίων ἐγγράφων ἐπὶ ἀστικῶν και ἐμπορικῶν ὑποθέσεων.

Ἡ Α.Μ. 'Ο Βασιλεὺς τῶν Ελλήνων

καὶ

'Ο Πρόεδρος τῆς Ομοσπονδιακῆς Δημοκρατίας
τῆς Γερμανίας

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των γὰρ ρυθμίσουν τὴν ἀμοιβαίαν ἀναγνώρισιν και ἐπιτέλεσιν δικαστικῶν ἀποφάσεων, συμβιβασμῶν και δημοσίων ἐγγράφων ἐπὶ ἀστικῶν και ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, συνεφώνησαν γὰρ συνάψουν Σύμβασιν και ὅρισαν ὡς πληρεξουσίους των:

Ἡ Α.Μ. 'Ο Βασιλεὺς τῶν Ελλήνων,

Τὴν Α.Ε. τὸν Κύριον ΧΡΗΣΤΟΝ ΕΑΝΘΟΠΟΥΛΟΝ—
ΠΑΛΑΜΑΝ, Πρέσβυτον, Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Ελληνικοῦ Υπουργείου τῶν Εξωτερικῶν, και

Τὸν Κύριον ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΝ ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΝ, τέως Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ελληνικοῦ Υπουργείου Δικαιοσύνης, Δικηγόρον παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ,

'Ο Πρόεδρος τῆς Ομοσπονδιακῆς Δημοκρατίας
τῆς Γερμανίας,

Τὴν Α.Ε. τὸν Δρα ΓΕΒΗΡΔ SEELOS,

Πρέσβυτον τῆς Ομοσπονδίας Γερμανικῆς Δημοκρατίας ἐν Αθήναις, και

Τὸν Καθηγητὴν Κύριον ARTHUR BULOW, Γενικὸν Διευθυντὴν ἐν τῷ Ομοσπονδιακῷ Υπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης.

Οἱ πληρεξουσῖοι μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὑρετέντων ἐν νομιμῷ τύπῳ, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ὄποιον διατάξεων:

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀναγνώρισις δικαστικῶν ἀποφάσεων.

*Ἀρθρον 1.

1) Αἱ ἐπὶ ἀστικῶν ἢ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἔκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων τοῦ ἐνδέ Κράτους διὰ τῶν ὄποιων ταῦτα ἀποφαίνονται ὥρισταις ἐπὶ δικαιωμάτων τῶν δικαίων ἐν δικαιοσίᾳ τῆς ἀμφισθητούμενης ἢ τῆς ἔκουσίας δικαιοδοσίας, ἀναγνωρίζονται εἰς τὸ ἔτερον Κράτος και ἀντὶ δὲν εἰναι τελεσίδικοι. Ως ἀποφάσεις ἐπὶ ἀστικῶν και ἐμπορικῶν ὑποθέσεων θὰ θεωροῦνται ἐπίσης αἱ ἀποφάσεις, αἵτινες ἔκδιδονται ἐν τοιγικῇ δικαιωμάτων ἐξ ἐνόμου σχέσεως τοῦ Αστικοῦ ἢ τοῦ Εμπορικοῦ Δικαίου.

2) Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν εἰναι ἀνευ σημασίας ἐὰν ἢ ἀπόφασις ὄνομαζεται ἀπόφασις, πρᾶξις, διαταγὴ ἐκτελέσεως ἢ ἀλλως.

*Ἀρθρον 2.

Αἱ ἐπὶ γραμμῶν ἢ οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων ἔκδιδόμεναι ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων τοῦ ἐνδέ Κράτους ἀναγνωρίζονται εἰς τὸ ἔτερον Κράτος ἐὰν οἱ διάδικοι εἰναι ὑπήκοοι τῶν συμβαλλομένων μερῶν και εἰχον τὴν συνήθη διαμονήν των εἰς τὸ Κράτος εἰς τὸ ὄποιον ἐξεδόθη ἢ ἀπόφασις.

*Ἀρθρον 3.

*Ἀρνησις ἀναγνωρίσεως ἐπιτρέπεται μόνον:

1. Ἐάν αὕτη ἀντίκειται εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὄποιῳ γίνεται ἐπίκλησις τῆς ἀποφάσεως. Τοιαύτη ἀντίδεσμος ὑφίσταται και διαγόνη ἀπόφασις ἀφορᾷ δικαιώματα τὸ ὄποιον καθ' ὃν χρόνον ἐξεδόθη ἢ ἀπόφασις ἡτο, εἰς τὸ Κράτος εἰς τὸ ὄποιον γίνεται ἐπίκλησις τῆς ἀποφάσεως και μεταξύ τῶν αὐτῶν δικαιώματα, τὸ ἀντικείμενον ἀποφάσεως, τῆς κατὰ τὸ Δίκαιον τοῦ Κράτους τούτου, θεωρεῖται ὅρισταική ἢ

2. Ἐάν ὁ ἐνστρατηγός δέν μετέσχε τῆς διαδικασίας (δίκης):

α) Ἐφ' ὅσον ἡ κλήσις ἡ ἡ εἰσαγωγικὴ τῆς διαδικασίας (δίκης) δικαστικὴ πρᾶξις δέν ἐπεδόθη εἰς αὐτὸν, κατὰ τὸ δικαίων τοῦ κράτους εἰς τὸ δικαίων ἐξεδόθη ἢ ἀπόφασις ἡ

β) Ἐφ' ὅσον οὔτος ἀποδέξει ὅτι δὲν ἡδυνήθη γὰρ λάθη ἐγκαίρως γιῶσιν τῆς κλήσεως ἢ τῆς δικαστικῆς πρᾶξεως ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ μετάγῃ τῆς διαδικασίας (δίκης) ἡ

3. Ἐκαν κατὰ τὸ δίκαιον τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὄποιον γίνεται ἐπίκλησις τῆς ἀποφάσεως, τὰ δικαστήρια τούτου ήσαν δυνάμει νόμου ἀποκλειστικῶς ἀρμόδια ἡ

4. Ἐάν τὸ ἐκδόσαν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον ἡτο ἀρμόδιον μόνον ἐκ τῆς διωτικῆς τῆς περιουσίας (ἐκ τῆς ὑπάρχεως περιουσίας τοῦ ἐναγομένου ἐν τῇ περιφερείᾳ του και ὁ ἐναγόμενος εἶτε:

α) Δέν μετέσχε τῆς διαδικασίας (δίκης) εἰτε

β) Πρὶν ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῆς οὐσίας ἐδήλωσεν ὅτι μετέσχε τῆς διαδικασίας (δίκης) μόνον ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν τὴν εύρισκομένην ἐντὸς τοῦ Κράτους τοῦ εἰς δὲν ἐγένετο ἡ προσφυγὴ δικαστηρίου.

*Ἀρθρον 4.

1) Δέν ἐπιτρέπεται ἀρνησις ἀναγνωρίσεως ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι τὸ ἐκδόσαν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον ἐφήρμοσε, κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἰδιωτικοῦ διεθνοῦς δικαίου, νόμους διασφόρους ἐκείνων, οἵτινες θὰ ησαν ἐφαρμοστέοι κατὰ τὸ ἰδιωτικὸν διεθνές δικαίον τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὄποιον γίνεται ἐπίκλησις τῆς ἀποφάσεως.

2) Ἐπιτρέπεται ἐν τούτοις ἀρνησις ἀναγνωρίσεως διὰ τὸν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἀναφερόμενον λόγον ἐὰν ἢ ἀπόφασις ἀφορᾷ σχέσιν οἰκογενειακοῦ ἢ κληρονομικοῦ δικαίου, τὴν ἵκινότητα δικαιίου ἢ δικαιοιστραίς τῆς ἔκπρωστης τὴν ἀφάνειαν ἢ τὴν κύρωσιν τοῦ διανάτου ὑπηρόσου τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὄποιον γίνεται ἐπίκλησις τῆς ἀποφάσεως, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη θὰ ἐδικαιοιστραίτο και κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἰδιωτικοῦ διεθνοῦς δικαίου τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὄποιον γίνεται ἐπίκλησις τῆς ἀποφάσεως.

*Ἀρθρον 5.

1) Ἡ εἰς τὸ ἐν Κράτος ἐκδόμεισα ἀπόφασις τῆς ὄποιας γίνεται ἐπίκλησις εἰς τὸ ἔτερον Κράτος δέον γὰρ ἐρευνάται ται μόνον ὡς πρὸς τὸ ἐὰν ὑφίσταται λόγος ἀρνησεως ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἔτερον Κράτος δέον γίνεται ἐπίκλησις τῆς ἀρνησεως 4 παράγραφος 2. Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν θὰ ἐρευνάται ἀπὸ ἀπόφασις νομιμότητος (ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν).

2) Τὸ δικαστήριον τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὄποιον γίνεται ἐπίκλησις τῆς ἀποφάσεως κατὰ τὸ ἔτερον Κράτος δέον γίνεται διστρεμένης κατὰ τὴν ἔρευναν τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὄποιον ἐξεδώκε τὴν ἀπόφασιν ἐκ τῶν πραγματικῶν και νομικῶν διαπιστώσεων τοῦ δικαστηρίου τούτου.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἐκτέλεσις δικαστικῶν ἀποφάσεων.

*Ἀρθρον 6.

Τελεσίδικοι ἢ πρωταριῶν ἐκτελεσται δικαστικαι ἀποφάσεις, τῶν ὄποιων ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτέλεσις εἰς τὸ Κράτος εἰς τὸ ὄποιον αὐται ἐξεδόθησαν και αἵτινες κατὰ τοὺς δρους τῆς παρούσης Συμβάσεως δέον γὰρ ἀναγνωρισθῶσιν εἰς τὸ ἔτερον Κράτος, θὰ ἐκτελεῖνται εἰς τὸ Κράτος τοῦτο ἀφορηγομένων κηρυχμοῦν ἐκτελεσται.

*Ἀρθρον 7.

Ἡ κήρυξις τῆς ἐκτέλεστότητος και ἡ ἐκτέλεσις ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ Δικαίου τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὄποιον θὰ γίνη ἡ ἐκτέλεσις.

*Ἀρθρον 8.

Τὴν κήρυξιν τῆς ἐκτέλεστότητος δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον πᾶς δστις εἰς τὸ Κράτος εἰς τὸ ὄποιον ἐξεδόθη ἢ ἀπόφασις δύναται νὰ ἀντλήσῃ ἐξ αὐτῆς δικαστηρίου.

*Ἀρθρον 9.

‘Ο διάδικος δστις ζητεῖ τὴν κήρυξιν τῆς ἐκτέλεστότητος ὁφείλει γὰρ προσαγγίζει:

1. Κεκυρωμένοι και δι' ἐπισήμου σφραγίδος ἐσφραγισμένοι ἀντίγραφοι τοῦ πλήρους κειμένου τῆς ἀποφάσεως.

2. Τὸ πρωτότυπον ἡ κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου ἐξ οὐ προκύπτει ὅτι εἰς τὸν μὴ μετάσχοντα τῆς διαδικασίας (δίκης) διάδικον ἡ κλῆσις ἡ τὸ εἰσαγωγικὸν τῆς διαδικασίας (δίκης) ἔγγραφον ἡ δικαστικὴ πρᾶξις ἐπεδόθη κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἀριθμὸς 2, στοιχεῖον α.

3. Τὸ πρωτότυπον ἡ κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως ἡ ἀλλού ἔγγραφου, ἐξ οὐ προκύπτει ὅτι ἡ ἀπόφασις ἐκοινοποιήθη εἰς τὸ διάδικον κατὰ τὸ ὄποιον ἐπιδόκεται ἡ ἐκτέλεσις,

4. Τὸ ἔγγραφον δὶς οὐ πιστοποιεῖται ἡ ἐξ οὐ προκύπτει ὅτι ἡ ἀπόφασις εἶναι ἐκτελεστὴ κατὰ τὸ δίκαιον τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὄποιον αὕτη ἐξεδόθη.

5. Τὴν ἀπόθειξιν ὅτι οὗτος παρέσχεν ἐπιβληθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἐγγύησιν.

6. Μετάφρασιν τῶν προνομορθέντων ἐγγράφων εἰς τὴν γλώσσαν τοῦ εἰς ὃ ἐγένετο ἡ προσφυγὴ Δικαστηρίου, ήτις νὰ πιστοποιήσῃται ως ἀκριβής ὑπὸ διπλωματικοῦ ἡ προξενικοῦ ἐκπροσώπου ἡ ὑπὸ ἐπισήμως διωρισμένου ἡ ὀρκισμένου μεταφραστοῦ ἐνὸς τῶν δύο Κρατῶν.

"Ἄρθρον 10.

1) Ἐν τῇ ἀποφάσει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως πρὸς κήρυξιν τῆς ἐκτελεστότητος τὸ εἰς ὃ ἡ προσφυγὴ Δικαστήριον ὀφείλει νὰ περιορίζεται εἰς τὴν ἔρευναν ἐὰν προσήκθησαν τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον θ ἀπαιτούμενα ἔγγραφα καὶ ὑφίσταται τις ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 3 τῆς Συμβάσεως κατονομαζούμενων λόγων ἀρνήσεως. Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν ἡ ἀπόφασις τῆς ὄποιας ἰητεῖται ἡ ἐκτελεστότητης θὰ ἐξετάζεται ἀπὸ ἀπόφεως νομιμότητος (ώς πρὸς τὴν ουσίαν).

2) Ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἡ ὄποιας ζητεῖται νὰ κηρυχθῇ ἐκτελεστῇ δύναται εἰσέτι νὰ προσβληθῇ εἰς τὸ Κράτος εἰς τὸ ὄποιον ἐξεδόθη δι' ἀνακοπῆς ἡ διὰ τακτικοῦ ἐνδίκου μέσου δύναται ἡ διαδικασία τῆς κηρύξεως τῆς ἐκτελεστότητος νὰ ἀναβληθῇ ἐὰν ὃ ἀντίδικος ἀποδεικνύῃ ὅτι ἡ σκηνής τοιούτου ἐνδίκου μέσον. Ἐὰν δὲν ἡσκήθη εἰσέτι κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοιούτου ἐνδίκου μέσον καὶ δὲν παρῆλθεν εἰσέτι, κατὰ τὸ δίκαιον τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὄποιον αὕτη ἐξεδόθη, ἡ πρὸς ἀσκησιν αὐτοῦ ταστομένη προθεσμία, τότε τὸ εἰς ὃ ἡ ἐπίκλησις Δικαστήριον δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως πρὸς κήρυξιν τῆς ἐκτελεστότητος ἀπόφασιν του καὶ νὰ τάξῃ εἰς τὸ διάδικον, ἐναντίον τοῦ ὄποιον θὰ πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις, προθεσμίαν διὰ τὴν ἀσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου.

3) Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως πρὸς κήρυξιν τῆς ἐκτελεστότητος ἀπόφασις δέοντα νὰ ἀναβάλληται ἐὰν ὁ δρειλέτης ἀποδεικνύει ὅτι ἡ κατ' αὐτοῦ ἐκτέλεσις δέοντα νὰ ἀνασταῇ καὶ ὅτι οὗτος ἐξεπλήρωσε τὰς προϋποθέσεις ἀπὸ τὰς ὄποιας ἐξαρτήσεων.

"Ἄρθρον 11.

Ἀπόφασίς τις δύναται νὰ κηρυχθῇ καὶ ἐν μέρει ἐκτελεστῇ: 1. "Οταν αὕτη ἀφορᾷ μίαν ἡ πλείονας ἀξιώσεις καὶ ὃ ἐπιτελέσθων διάδικος ζητεῖ τὴν κήρυξιν τῆς ἐκτελεστότητος μόνον ως πρὸς μέρος τῆς ἀξιώσεως ἡ ὡς πρὸς μίαν ἡ τινὰς τῶν ἀξιώσεων.

2. "Οταν αὕτη ἀφορᾷ πλείονας ἀξιώσεις καὶ ἡ αἰτησίς τοῦ ἐπισπεύδοντος διάδικου ὅπως κηρυχθῇ αὕτη ἐκτελεστῇ κριθῆναι μόνον ως πρὸς μίαν ἡ τινὰς ἀξιώσεις.

Ἐὰν ἡ ἀπόφασις κηρυχθῇ ἐκτελεστῇ τὸ Δικαστήριον κατορίζει ταύτοχρόνως, ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις, τὰ μέτρα ἀποτελούνται δύναται προσδοθούν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν ἀπόφασις τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα τὰ ὄποια αὕτη θὰ εἴχεν ἐὰν ἐξεδίθητο ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὄποιον

"Ἄρθρον 12.

Ἐὰν ἡ ἀπόφασις κηρυχθῇ ἐκτελεστῇ τὸ Δικαστήριον κατορίζει ταύτοχρόνως, ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις, τὰ μέτρα ἀποτελούνται δύναται προσδοθούν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν ἀπόφασις τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα τὰ ὄποια αὕτη θὰ εἴχεν ἐὰν ἐξεδίθητο ὑπὸ τῶν Δικαστηρίων τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὄποιον

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Δικαστικοί Συμβιβασμοί, Διαιτητικαὶ ἀποφάσεις καὶ Δημόσια ἔγγραφα.

1) Οἱ δικαστικοὶ συμβιβασμοὶ ἐξομοιοῦνται πρὸς τὰς τελεστικοὺς δικαστικὰς ἀποφάσεις.

"Άρθρον 13.

2) Ὁ ἐπισπεύδων διάδικος ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ εἰς τὴν αἰτησιν πρὸς κήρυξιν τῆς ἐκτελεστότητος κεκυρωμένον ἀντίγραφον φέρον τὴν ἐπίσημον σφραγίδα καὶ τὸν τύπον τῆς ἐκτελεστοῦ, ὡς καὶ μετάφρασιν, ἀνταποκρινομένην εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἄρθρου 9, ἀριθμὸς 6.

"Άρθρον 14.

1) Ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἐκτέλεσις διαιτητικῶν ἀποφάσεων διέπεται ὑπὸ τῶν μεταξὺ τῶν δύο συμβαλλομένων Κρατῶν ἐκάστοτε ἐν ίσχυί πολυμερῶν ἡ διμερῶν Συμφωνίων.

2) Συμβιβασμοὶ συναπτόμενοι ἐνώπιον διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἐξομοιοῦνται πρὸς διαιτητικὰς ἀποφάσεις.

"Άρθρον 15.

1) Δημόσια ἔγγραφα ἀτινα συνετάργησαν εἰς τὸ ἐν Κράτος καὶ εἰναι εἰς αὐτὸν ἐκτελεστά, ἐκτελοῦνται εἰς τὸ ἔτερον Κράτος ως τελεσθίκοι δικαστικαὶ ἀποφάσεις. Εἰς τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀνήκουν ιδίᾳ δικαστικὰ ἡ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα καὶ ἐπὶ ὑποδέσεων διατροφῆς ὑπὸ διαικητικῆς ἀρχῆς (JUGENDAMT) καταχωριζόμενη δηλωτικαὶ ἀναλήψεως ὑποχρέωσεων καὶ συμβιβασμοῖ.

2) Ὁ ἐπισπεύδων διάδικος ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ εἰς τὴν αἰτησιν πρὸς κήρυξιν τῆς ἐκτελεστότητος κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ δημοσίου ἔγγραφου φέρον τὴν ἐπίσημον σφραγίδαν καὶ τὸν τύπον τῆς ἐκτελεστοῦ, ὡς καὶ μετάφρασιν ἀνταποκρινομένην εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἄρθρου 9, ἀριθμὸς 6.

3) Τὸ Δικαστήριον τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὄποιον ζητεῖται ἡ κήρυξις τῆς ἐκτελεστότητος ὀφείλει νὰ περιορίζηται εἰς τὴν ἔρευναν, ἐὰν τὸ κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ δημοσίου ἔγγραφου ἔχοργηθῇ κανονικῶς κατὰ τὸ δίκαιοιν τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὄποιον τούτῳ ἐξεδόθη καὶ ἐὰν ἡ κήρυξις τῆς ἐκτελεστότητος δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὄποιον αὕτη ζητεῖται.

"Άρθρον 16.

Ἡ κήρυξις τῆς ἐκτελεστότητος τῶν εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο ἀναφερόμενων χρεωστικῶν τίτλων καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελεστοῦ ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ Δικαίου τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὄποιον θὰ γίνῃ ἡ ἐκτέλεσις.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Εἰδικαὶ διατάξεις.

"Άρθρον 17.

1) Ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται:

1. Ἐπὶ ἀποφάσεων ἐκδιδομένων ἐν διαδικασίᾳ πτωχεύσεως καὶ πτωχευτικοῦ συμβιβασμοῦ.

2. Ἐπὶ συντηρητικῶν κατασχέσεων.

2) Ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται περαιτέρω ἐπὶ ἀποφάσεων περὶ προσωρινῶν ἡ ἀσφαλιστικῶν μέτρων. Ἐφαρμόζεται ἐν τούτοις ἐπὶ τοιότων ἀποφάσεων περὶ προσωρινῶν ἡ ἀσφαλιστικῶν μέτρων αἵτινες ἀφοροῦν τὴν παροχὴν διατροφῆς ἡ ἀλληγορική παροχὴν. Τοιότου εἰδούς τίτλοις ἐκτελοῦνται ως τελεσθίκοι δικαστικαὶ ἀποφάσεις.

"Άρθρον 18.

1) Ἐὰν ὑπόθεσίς τις εἶναι ἐκκρεμῆς ἐνώπιον Δικαστηρίου τοῦ ἐνὸς Κράτους καὶ ἡ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑποδέσεως ταύτης εἶναι ἀναγνωριστέα εἰς τὸ ἔτερον Κράτος, τότε τὸ Δικαστήριον τοῦ Κράτους τούτου ἐνώπιον τοῦ ὄποιον εἰσάγεται βραδύτερον διαδικασίᾳ (δίκη) ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου καὶ μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων ὀφείλει νὰ ἀρνηθῇ νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν.

2) Ἐν τούτοις δύναται τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια ἐκάστου τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν εἰς κατεπειγόμενας περιπτώσεις γὰ διατάξουν τὰ κατὰ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῶν δίκαιαιν τοῦ Κράτους ποιοῖς διαδικασίας μέτρα, ἀνεξαρτήτως τοῦ ποιοῦ Δικαστήριον ἐπελήφθη τῆς κυρίας δίκης.

"Άρθρον 19.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν θίγει τὰς διαιτάξεις ἀλλων διμερῶν ισχύων η πολυμερῶν Συμβάσεων αἵτινες ίσχυουν ἡ θάλασσαν μεταξὺ τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν καὶ αἵτινες ρυθμίζουν τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐκτέλεσιν δικαστικῶν ἀποφάσεων, διαιτητικῶν ἀποφάσεων η δημοσίων ἔγγραφων ἐπὶ εἰδικῶν κλάδων τοῦ Δικαίου.

***Αρθρον 20.**

'Η παρούσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται ὀλεξαρτήτως τῆς ὑπηκοότητος τῶν διαδίκων, μὴ θιγμένων ἐν τούτοις τοῦ ἀρθρου 2 καὶ τοῦ ἀρθρου 4 παράγραφος 2.

***Αρθρον 21.**

'Η παρούσα Σύμβασις ἐφαρμόζεται μόνον ἐπὶ δικαστικῶν ἀποφάσεων συμβιένασμῶν ή δημοσίων ἔγγραφων ἐκδιδομένων ή συνομολογουμένων μετὰ τὴν ἵναρξιν τῆς ισχύος της.

***Αρθρον 22.**

Διὰ τῆς παρούσης Σύμβασεως δὲν ἀποκλείεται ὅπως μία ἀπόφασις δικαστηρίου τοῦ ἐνὸς Κράτους, διὰ τὴν ὅποιαν ἡ παρούσα Σύμβασις δὲν ισχύει ἢ ἡ ὅποια δὲν δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ ἢ ἐκτελεσθῇ βάσει τῆς παρούσης Σύμβασεως, ἀναγνωρισθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει βάσει τοῦ ἑστερικοῦ δικαίου τούτου.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ

Τελικαὶ Διατάξεις.

***Αρθρον 23.**

'Η παρούσα Σύμβασις ισχύει ἐπίστης καὶ διὰ τὸ Βερολίνον (LAND BERLIN) ἐφ' ὅσον ἐντὸς τριψήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ισχύος τῆς Συμβάσεως ή Κυβέρνησις τῆς 'Ομοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας δὲν προθῇ εἰς ἀντίθετον δήλωσιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

***Αρθρον 24.**

1) 'Η παρούσα Σύμβασις χρήσει ἐπικυρώσεως. Τὰ ὅργανα ἐπικυρώσεως θὰ ἀνταλλαγοῦν κατὰ τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἐν Βόνηῃ.

2) 'Η παρούσα Σύμβασις ἀρχεται: ισχύουσα ἐν μῆνα ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ὅργανων ἐπικυρώσεως.

3) 'Η παρούσα Σύμβασις δύναται νὰ καταγγελθῇ ἔγγραφως εἰς πᾶναν στιρηκή, πανει: δὲ ισχύουσα ἐξ μῆνας μετὰ τὴν καταγγελίαν τῆς.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ ἔξουσιοι πληρεξόντοι οἱ ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν καὶ ἐπέθεσαν τὰς σφραγίδας των.

'Εγένετο ἐν 'Αθήναις τὴν τετάρτην Νοεμδρίου χ'λια ἑνκόσια ἑξήκοντα ἐν εἰς τέσσαρα πρωτότυπα, δύο εἰς τὴν Ἑλληνικήν καὶ δύο εἰς τὴν Γερμανικήν, τὰ κείμενα δὲ εἰς ἀμφότερας τὰς γλώσσας ἔχουσιν ἐξ ἴσου τὴν αὐτὴν ὑποχρεωτικὴν ισχύν.

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

X. ΕΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

X. ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΣ

Διὰ τὴν 'Ομοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας

**GEBHARD SEELOS
ARTHUR BULOW**

Vertrag
zwischen der Bundesrepublik Deutschland und dem
Königreich Griechenland .

Über die gegenseitige Anerkennung und Vollstreckung von gerichtlichen Entscheidungen, Vergleichen und öffentlichen Urkunden in Zivil- und Handelssachen.

Der Präsident der Bundesrepublik Deutschland
und

Seine Majestät der König der Hellenen

IN DEM WUNSCH, die gegenseitige Anerkennung und Vollstreckung von gerichtlichen Entscheidungen, Vergleichen und öffentlichen Urkunden in Zivil- und Handelssachen zu regeln,

SIND ÜBEREINGEKOMMEN, hierüber einen Vertrag zu schliessen, und haben zu ihren Bevollmächtigten ernannt :

Der Präsident der Bundesrepublik Deutschland

Herrn Dr. Gebhard Seelos,
Botschafter der Bundesrepublik Deutschland in
Athen,

und

Herrn Professor Dr. Arthur Bulow,
Ministerialdirigent im Bundesministerium der
Justiz,

Seine Majestät der König der Hellenen

Herrn Christian Xanthopoulos-Palamas, Botschafter, Generaldirektor im Griechischen Außenministerium

und

Herrn Charalambos Pagoulatos,
ehemals Generalsekretär im Griechischen Justizministerium, Rechtsanwalt am Kassationshof.

Die Bevollmächtigten haben nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten nachstehende Bestimmungen vereinbart :

Erster Abschnitt

Anerkennung gerichtlicher Entscheidungen.

Artikel 1.

(1) Die in Zivil- oder Handelssachen ergangenen Entscheidungen der Gerichte des einen Staates, durch die in einem Verfahren der streitigen oder freiwilligen Gerichtsbarkeit über Ansprüche der Parteien endgültig erkannt wird, werden in dem anderen Staat anerkannt, auch wenn sie noch nicht rechtskräftig sind. Als Entscheidungen in Zivil- und Handelssachen sind auch Urteile anzusehen, die in einem gerichtlichen Strafverfahren über Ansprüche aus einem Rechtsverhältnis des Zivil- oder Handelsrechtes ergangen sind.

(2) Für die Anerkennung ist es ohne Bedeutung ob die Entscheidung als Urteil, Beschluss, Vollstreckungsbefehl oder sonstwie benannt ist.

Artikel 2.

Die in Ehe- oder Familienstandssachen ergangenen Entscheidungen der Gerichte des einen Staates werden in dem anderen Staat anerkannt, wenn die Parteien Angehörige der Vertragsparteien sind und ihren gewöhnlichen Aufenthalt in dem Staate hatten, in dem die Entscheidung ergangen ist.

Artikel 3.

Die Anerkennung darf nur versagt werden,

1. Nenn sie der öffentlichen Ordnung des Staates, in dem die Entscheidung geltend gemacht wird, widerspricht; ein solcher Verstoss ist insbesondere gegeben, wenn die Entscheidung einen Anspruch betrifft, der in dem Zeitpunkt, in dem sie erlassen worden ist, in dem Staat, in dem sie geltend gemacht wird, zwischen denselben Parteien bereits Gegenstand einer Entscheidung war, die nach dem Recht dieses Staates als endgültig anzusehen ist; oder

2. wenn der Beklagte sich auf das Verfahren nicht eingelassen hat,

a) sofern ihm die Ladung oder die Verfügung, durch die das Verfahren eingeleitet worden war, nicht nach dem Rechte des Staates, in dem die Entscheidung ergangen ist, zugestellt worden war, oder,

b) sofern er nachweist, dass er von der Ladung oder der Verfügung nicht so zeitgerecht Kenntnis nehmen konnte, um sich auf das Verfahren einzulassen zu können; oder,

3. wenn nach dem Rechte des Staates, in dem die Entscheidung geltend gemacht wird, dessen Gerichte Kraft Gesetzes ausschliesslich zuständig waren; oder

4. wenn für die Entscheidung lediglich der Gerichtsstand des Vermögens gegeben war und der Beklagte,

a) entweder sich auf den Rechtsstreit nicht eingelassen oder,

b) vor Einlassung zur Hauptache erklärt hat,

sich auf den Rechtsstreit nur im Hinblick auf das Vermögen einzulassen, das sich im Staate des eingrufenen Gerichtes befindet.

Artikel 4.

(1) Die Anerkennung darf nicht allein deshalb versagt werden, weil das Gericht, das die Entscheidung erlassen hat, nach den Regeln seines internationalen Privatrechtes andere Gesetze angewendet hat, als sie nach dem internationalen Privatrecht des Staates, in dem die Entscheidung geltend gemacht wird, anzusehen gewesen wären.

(2) Die Anerkennung darf jedoch aus dem in Absatz I genannten Grunde versagt werden, wenn die Entscheidung auf der Beurteilung eines familienrechtlichen oder eines erbrechtlichen Verhältnisses, der Rechts- oder Handlungsfähigkeit, der gesetzlichen Vertretung oder der Verschollenheit oder Todeserklärung eines Angehörigen des Staates beruht, in dem die Entscheidung geltend gemacht wird, es sei denn, dass sie auch bei Anwendung des internationalen Privatrechtes des Staates, in dem sie geltend gemacht wird, gerechtferigt wäre.

Artikel 5.

(1) Die in einem Staat ergangene Entscheidung, die in dem anderen Staat geltend gemacht wird, darf nur daraufhin geprüft werden, ob einer der in Artikel 3 oder in Artikel 4 Absatz 2 genannten Versagungsgründe vorliegt. Sie darf keinesfalls auf ihre Gesetzmäßigkeit nachgeprüft werden.

(2) Das Gericht des Staates, in dem eine Entscheidung nach Artikel 2 geltend gemacht wird, ist bei der Prüfung, ob die Zuständigkeit des Gerichts, das die Entscheidung erlassen hat, gegeben war, an die tatsächlichen und rechtlichen Feststellungen dieses Gerichts gebunden.

Zweiter Abschnitt

Vollstreckung gerichtlicher Entscheidungen

Artikel 6.

Rechtskräftige oder vorläufig vollstreckbare gerichtliche Entscheidungen, aus denen in dem Staat, in dem sie ergangen sind, die Vollstreckung zulässig ist und diess in dem anderen Staat nach Massgabe dieses Vertrages anzuerkennen sind, werden in diesem Staat vollstreckt, wenn sie zuvor für vollstreckbar erklärt worden sind.

Artikel 7.

Die Vollstreckbarerklärung und die Durchführung der Vollstreckung richten sich nach dem Recht des Staates, in dem vollstreckt werden soll.

Artikel 8.

Die Vollstreckbarerklärung kann bei dem zuständigen Gericht jeder beantragt, der in dem Staat, in dem die Entscheidung ergangen ist, Rechte aus ihr herleiten kann.

Artikel 9.

Die Partei, welche die Vollstreckbareklärung beantragt, hat beizubringen.

1. eine mit amtlichen Siegel oder Stempel versehene Ausfertigung der vollständigen Entscheidung;
2. die Urschrift oder eine beglaubigte Abschrift der Urkunde, aus der sich ergibt, dass die den Rechtsstreit einleitende Ladung oder Verfügung der Partei, die sich auf den Rechtsstreit nicht eingelassen hat, gemäß Artikel 3 Nr. 2 Buchstabe a zugestellt worden ist;
3. die Urschrift oder eine beglaubigte Abschrift der Zustellungsurkunde/oder einer anderen Urkunde, aus der sich ergibt, dass die Entscheidung der Partei,

gegen welche die Vollstreckung betrieben werden soll, zugestellt worden ist;

4. die Urkunde, in der bescheinigt ist oder aus der sich ergibt, dass die Entscheidung nach dem Recht des Staates, in dem sie ergangen ist, vollstreckbar ist;

5. den Nachweis, dass sie eine ihr auferlegte Sicherheit geleistet hat;

6. eine Übersetzung der vorerwähnten Urkunden in die Sprache des angerufenen Gerichts, die von einem diplomatischen oder konsularischen Vertreter oder von einem amtlich bestellten oder vereidigten Übersetzer eines der beiden Staaten als richtig bescheinigt sein muss.

Artikel 10.

(1) Bei der Entscheidung über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung hat sich das angerufene Gericht auf die Prüfung zu beschränken, ob die nach Artikel 9 erforderlichen Urkunden beigebracht sind und ob einer der in Artikel 3 genannten Versagungsgründen vorliegt. Die Entscheidung darf keinesfalls auf ihre Gesetzmäßigkeit nachgeprüft werden.

(2) Kann die Entscheidung, deren Vollstreckbarerklärung beantragt wird, in dem Staat, in dem sie ergangen ist, noch mit einem Einspruch oder einem ordentlichen Rechtsmittel angefochten werden, so kann das Verfahren der Vollstreckbarerklärung ausgesetzt werden, wenn der Gegner nachweist, dass er von einem solchen Rechtsbehelf Gebrauch gemacht hat. Ist ein solcher Rechtsbehelf gegen die Entscheidung noch nicht eingelebt und ist die Frist für ihn nach dem Recht des Staates, in dem die Entscheidung ergangen ist, noch nicht abgelaufen, so kann das angerufene Gericht die Entscheidung über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung zurückstellen und der Parter, gegen welche die Entscheidung vollstreckt werden soll, eine Frist zur Einlegung des Rechtsbehelfs setzen.

(3) Die Entscheidung über den Antrag auf Vollstreckbarerklärung ist auszusetzen, wenn der Schuldner nachweist, dass die Vollstreckung gegen ihn einzustellen sei und dass er die Voraussetzungen erfüllt hat, von denen die Einstellung abhängt.

Artikel 11.

Eine Entscheidung kann auch nur zu einem Teil für vollstreckbar erklärt werden,

1. wenn sie einen oder mehrere Ansprüche betrifft und die betreibende Partei die Vollstreckbarerklärung nur hinsichtlich eines Teils des Anspruchs oder hinsichtlich eines oder einiger Ansprüche beantragt; oder.

2. wenn sie mehrere Ansprüche betrifft und der Antrag der betreibenden Partei, sie für vollstreckbar zu erklären, nur wegen oder einiger Ansprüche begründet ist.

Artikel 12.

Wird die Entscheidung für vollstreckbar erklärt, so ordnet das Gericht gegebenfalls zugleich die Massnahmen an, die erforderlich sind, um der ausländischen Entscheidung die gleichen Wirkungen beizulegen, die sie haben würde, wenn sie von den Gerichten des Staates erlassen worden wäre, in dem sie für vollstreckbar erklärt wird.

Dritter Abschnitt

Gerichtliche Vergleiche, Schiedssprüche und öffentliche Urkunden.

Artikel 13.

(1) Gerichtliche Vergleiche werden den rechtskräftigen gerichtlichen Entscheidungen gleichgestellt.

(2) Die Betreibende Partei hat dem Antrag auf Vollstreckbarerklärung eine mit dem amtlichen Siegel oder Stempel versehene Ausfertigung des Vergleiches nebst Vollstreckungsklausel sowie eine Übersetzung

beizufügen, die den Erfordernissen des Artikels 9 Nr. 6 entspricht.

Artikel 14.

(1) Die Anerkennung und die Vollstreckung von Schiedssprüchen bestimmen sich nach dem Übereinkommen oder abkommen, das zwischen den beiden Vertragsparteien jeweils in Kraft ist.

(2) Vor einem Schiedsgericht abgeschlossene Vergleiche werden den Schiedssprüchen gleichgestellt.

Artikel 15.

(1) Öffentliche Urkunden, die in einem Staat errichtet und dort vollstreckbar sind, werden in dem anderen Staat wie rechtskräftige gerichtliche Entscheidungen vollstreckt. Zu diesen Urkunden gehören insbesondere gerichtliche oder notarielle Urkunden und die in Unterhaltssachen von einer Verwaltungsbehörde-Jugendamtaufgenommene Verpflichtungserklärungen und Vergleiche.

(2) Die betreibende Partei hat dem Antrag auf Vollstreckbarerklärung eine mit dem amtlichen Siegel oder Stempel versehene Ausfertigung der öffentlichen Urkunde Vollstreckungsklausel sowie eine Übersetzung beizufügen, die den Erfordernissen des Artikels 9 Nr. 6 entspricht.

(3) Das Gericht des Staates, in dem die Vollstreckbarerklärung beantragt wird, hat sich auf die Prüfung zu beschränken, ob die Ausfertigung der öffentlichen Urkunde nach dem Recht des Staates, in dem sie errichtet worden ist, ordnungsmässig erteilt ist und ob die Vollstreckbarerklärung nicht der öffentlichen Ordnung des Stattes zuwiderläuft, in dem sie beantragt wird.

Artikel 16.

Die Vollstreckbarerklärung der in diesem Abschnitt erwähnten Schuldtitle und die Durchführung der Vollstreckung richten sich nach dem Recht des Staates, in dem vollstreckt werden soll.

Vierter Abschnitt Besondere Bestimmungen

Artikel 17.

(1) Dieser Vertrag ist nicht anzuwenden

1. auf Entscheidungen in Konkurs- und in Vergleichsverfahren ;

2. auf Arreste.

(2) Dieser Vertrag ist ferner nicht auf einstweilige Verfügungen und einstweilige Anordnungen anzuwenden. Er gilt jedoch für solche einstweiligen Überfügungen oder einstweiligen Anordnungen, die auf Leistung des Unterhalts oder auf eine andere Geldleistung lauten. Titel dieser Art werden wie rechtskräftige gerichtliche Entscheidungen vollstreckt.

Artikel 18.

(1) Ist eine Sache vor dem Gericht eines Staates rechtshangig und wird die Entscheidung in dieser Sache in dem anderen Staat anzuerkennen sein, so hat ein Gericht dieses Staates in einem Verfahren, dass bei ihm wegen desselben Gegenstandes und zwischen den selben Parteien später anhängig wird, die Entscheidung abzu-

lehnen.

(2) Jedoch können die zuständigen Gerichte einer jeden der beiden vertragsparteien in Eifällen die in ihrem innerstaatlichen Recht vorgesehenen einstweiligen Massnahmen anordnen, einschliesslich solcher, die auf eine Sicherung gerichtet sind, und zwar ohne Rücksicht darauf, welches Gericht mit der Hauptsache befasst ist.

Artikel 19.

Dieser Vertrag berührt nicht die Bestimmungen anderer Abkommen oder Übereinkommen, die zwischen beiden Vertragsparteien gelten oder gelten werden und die für besondere Rechtsgebiete die Anerkennung und Vollstreckung von gerichtlichen Entscheidungen, Schiedssprüchen oder öffentlichen Urkunden regeln.

Artikel 20.

Dieser Vertrag ist ohne Rücksicht auf die Staatsangehörigkeit der Parteien anzuwenden. Artikel 2 und Artikel 4 Absatz 2 bleiben jedoch unberührt.

Artikel 21.

Dieser Vertrag ist nur auf solche gerichtlichen Entscheidungen, Vergleiche oder öffentlichen Urkunden anzuwenden, die nach seinem Inkrafttreten erlassen oder errichtet werden.

Fünfter Abschnitt.

Schlussbestimmungen.

Artikel 22.

Durch diesen Vertrag wird nicht ausgeschlossen, dass eine Entscheidung eines Gerichts des einen Staates, für die dieser Vertrag nicht gilt oder die nach diesem Vertrag nicht anerkannt oder vollstreckt werden kann, in dem anderen Staat auf Grund des innerstaatlichen Rechts anerkannt und vollstreckt wird.

Artikel 23.

Dieser Vertrag gilt auch für das Land Berlin, sofern nicht die Regierung der Bundesrepublik Deutschland gegenüber der Regierung des Königreichs Griechenland innerhalb von drei Monaten nach dem Inkrafttreten des Vertrages eine gegenseitige Erklärung abgibt.

Artikel 24.

(1) Dieser Vertrag bedarf der Ratifizierung. Die Ratifikationsurkunden sollen so bald wie möglich in Bonn ausgetauscht werden.

(2) Dieser Vertrag tritt einen Monat nach Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.

(3) Dieser Vertrag kann jederzeit schriftlich gekündigt werden. Er tritt sechs Monate nach seiner Kündigung ausser Kraft.

ZU URKUND DESSEN haben die Bevollmächtigten diesen Vertrag unterschrieben und mit ihren Siegeln versehen.

GESCHEHEN zu Athen am 4. November 1961 in vier Urschriften, zwei in deutscher und zwei in griechischer Sprache, wobei der Wortlaut in beiden Sprachen gleichermaßen verbindlich ist.

Für die
Bundesrepublik Deutschland:

Für das
Königreich Griechenland :

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4306

Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπὸ ἀριθ. 623 ἀπὸ 28 Ιουλίου 1950
Πράξεως τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀφορώσης εἰς
τὸν τρόπον μεταβιβάσεως εἰς τὸ 'Ελληνικὸν Δῆμοιον
τῶν ἐν Δωδεκανήσῳ 'Ακινήτων ἡπηκόων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι διοικώντες μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν
καὶ διατάσσομεν:

"Αρθρον 1.

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη ἴσχυν Νόμου, ἀφ' ἣς ἔξεδόθη, ἡ
ὑπὸ ἀριθ. 693 ἀπὸ 28 Ιουλίου 1950 πρᾶξις τοῦ 'Υπουργι-
κοῦ Συμβουλίου, ἔχουσα οὕτω:

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

"Εἰσηγούμενον τοῦ ἀρμοδίου κ. 'Υπουργοῦ, ἀποφασίζει:

"Οπως ἡ μεταβίβασις καὶ μεταγραφὴ τῶν εἰς τὸ 'Ελλη-
νικὸν Δημόσιον περιερχομένων ἀκινήτων Δωδεκανήσου, κατ'
ἔφαρμογήν τῶν ἀριθμῶν 32 καὶ 33 τῆς μετὰ τῆς Ιταλίας
Συμβάσεως Οἰκονομικῆς Συνεργασίας τῆς 31 Αύγουστου 1949,
γίνη βάσει ἀπλῶν πιστοποιητικῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῆς ὑπὸ^{τοῦ}
τοῦ ἀριθμοῦ 52 τῆς εἰρημένης Συμβάσεως προβλεπομένης Μι-
κρῆς Επιτροπῆς, τῆς ἀποφάσεως ταύτης κυρωθησομένης
διὰ μεταγενεστέρου Νόμου.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπὸ ἀριθ. 693 παρουσιαν πρᾶξιν του.

Ο Πρόεδρος Ο Αντιπρόεδρος Τὰ Μέλη

"Αρθρον 2.

Τὸ ἀπλοῖν πιστοποιητικὸν τὸ ἐκδιδόμενον κατὰ τὴν διὰ τοῦ
προηγούμενου ἀριθμοῦ κυρουμένην πρᾶξιν τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμ-
βουλίου ὑπὸ τῆς Μικρῆς Επιτροπῆς τοῦ ἀριθμοῦ 52 τῆς μετὰ
τῆς Ιταλίας Συμβάσεως Οἰκονομικῆς Συνεργασίας τῆς 31
Αύγουστου 1949 περιέχει ἀπαντὰ τὰ στοιχεῖα ταύτητος τοῦ
ἀκινήτου.

Οιαδήποτε ἔλλειψις ἀναφερομένη εἰς τὰ στοιχεῖα ταύτα
τοῦ πιστοποιητικοῦ δὲν συνεπάγεται ἀκυρότητα τούτου.

'Ο παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ'
Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Εφημερί-
θος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κρά-
τους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαΐου 1963.

ΠΑΥΛΟΣ

B.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΛΑΙΠΡΑΝΤΗΣ

Ἐνεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1963.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

*Από 1 Ιανουαρίου 1960 ή έτησίσ συνδρομή τής Εφημερίδος τής Κυβερνίσεως, ή τιμή τῶν τμημάτων πωλουμένων φύλλων αύτῆς και τὰ τέλη δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ 'Ανωνύμων 'Εταιρειῶν και 'Εταιρειῶν Περιωρισμένης Εύθυνης και τῷ Παραχρήματι τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνίσεως καθαρίσθησαν ώς κάτωθι :

A. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δραχ.	400
2. » » Β'	»	250
3. » » Γ'	»	200
4. » » Δ'	»	400
5. » » Παράρτημα	»	200
6. » » Δελτίον 'Ανωνύμων 'Εταιρειῶν	»	500
7. » » τεῦχος Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κλπ.	»	300
8. » » Δελτίον 'Εμπορικῆς και Βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἀπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα και τὰ Δελτία	»	2.000

Οι Δῆμοι και οι Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ήμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

'Υπὲρ τοῦ Ταμείου 'Αλληλοβοήθειας Προσωπικοῦ Εθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἔξῆς ποσά :			
1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δραχ.	20.—	
2. » » Β'	»	12,50	
3. » » Γ'	»	10.—	
4. » » Δ'	»	20.—	
5. » » Παράρτημα	»	10.—	
6. » » Δελτίον 'Ανωνύμων 'Εταιρειῶν	»	25.—	
7. » » τεῦχος Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—	
8. » » Δελτίον 'Εμπ. και Βιομ. ιδιοκτησίας	»	10.—	
9. » » Δι' ἀπαντα τὰ τεύχη	»	100.—	

B. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

*Έκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμάται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων και ἀνω ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

C. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Εἰς τὸ Δελτίον 'Ανωνύμων 'Εταιρειῶν και 'Εταιρειῶν Περιωρισμένης Εύθυνης :

A' Δημοσιεύματα 'Ανωνύμων 'Εταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν 'Ανωνύμων 'Εταιρειῶν ..	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν 'Ανωνύμων 'Εταιρειῶν ..	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων και προσκλήσεων εἰς γενικάς συνελεύσεις, ως και τῶν κατὰ τὸ δρόθρον 32 τοῦ N. 3221)24 γνωστοποιήσεων	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν 'Ανωνύμων 'Εταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20(5)1939	»	100
6. Τῶν 'Ισολογισμῶν τῶν 'Ανωνύμων 'Εταιρειῶν ..	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν 'Εταιρειῶν ..	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν 'Ασφαλιστικῶν 'Εταιρειῶν ..	»	300
9. Τῶν 'Υπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν 'Ασφαλιστικῶν 'Εταιρειῶν, ως και τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων ..	»	2.000

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν 'Ελλάδι ἀλλοδαπῶν 'Εταιρειῶν ..

Δραχ. 1.000

11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως 'Ανωνύμων 'Εταιρειῶν ..

» 5.000

B' Δημοσιεύματα 'Εταιρειῶν Περιωρισμένης Εύθυνης.

1. Τῶν Καταστατικῶν ..	Δραχ.	500
2. Τῶν Τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν ..	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων και προσκλήσεων ..	»	100
4. Τῶν 'Ισολογισμῶν ..	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων ..	»	500

II Εἰς τὸ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων και λοιπῶν δημοσιεύσεων ..	»	200
2. Τῶν ἀδείων πωλήσεως ιαματικῶν ὅδατων ...	»	500

Τὸ ὑπέρ τοῦ Ταμείου 'Αλληλοβοήθειας Προσωπικοῦ Εθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλήτεον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ 'Ανωνύμων 'Εταιρειῶν και 'Εταιρειῶν Περιωρισμένης Εύθυνης ἐν γένει ὁρίσθη εἰς 5 ο/ο

D. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαι τοῦ ἔξωτερικοῦ και τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, διπερ μερίμη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν 'Υπηρεσίαν τοῦ 'Εθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαι τοῦ ἔξωτερικοῦ δύναται ν' ἀποστέλλονται και εἰς ἄναλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' δύναμι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ 'Εθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. 'Η καταβολὴ τοῦ ὑπέρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν και τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν 'Αθηναῖς μὲν εἰς τὸ ταμείον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα 'Εθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ἀτίνα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ δριζόμενα διά τῆς Έγκυρης Λεωφόρου 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. 'Ἐπὶ συνδρομῶν ἔξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῆς ἐπιταγῆς, συναποστέλλεται διὰ τὸ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

**Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝ. ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ**